

Kristen Amby: Det er forstaaeligt nok, forekommer det mig, at ærede Medlemmer i denne Sal reagerer over for visse af det ærede Medlem Hr. Levinsens Paa-stande af generel Karakter, naar de i hvert Fald ikke passer de Steder, hvor de har deres egne praktiske Erfaringer at støtte sig til. Det kan jeg godt forstaa, men jeg synes ikke, at man derfor har Ret til, saadan som man gør det, at afvise det Problem, det ærede Medlem har rørt ved angaaende Medhjælperne i Landbruget. Det er nemlig en Kendsgerning — og det er dér, man skulde begynde —, at paa Trods af den store Løn, der betales i Penge — og det er det jo for unge, ugifte Mennesker, det laa ogsaa i det ærede Medlem Hr. Levinsens Ord —, er der alligevel Træk ind til Byerne bort fra Landbruget. Og hvorfor er der det? Den populære Forklaring, som jeg har set mange Steder, at det er, fordi de vil i Biografen, tror jeg ikke paa. Der maa være noget andet fundamentalt i Vejen, og jeg er overbevist om, at det ligger noget i det, det ærede Medlem Hr. Levinsen har været inde paa. Man har mange Steder bevaret en Skal af patriarkalske Forhold, uden at den tilsvarende Kærne er til Stede. Jeg beklager, at den Tilstand nu næsten er forbi, hvor Husbonden levede fuldkommen sammen med sine Folk, som man gjorde det, da jeg var Dreng og ung Karl paa Landet. Jeg glemmer aldrig, hvilket Indtryk det gjorde paa mig, da jeg var Huslærer i Nørre Bjært ved Kolding under Krigen og saa paa en almindelig Bondegaard, at Manden og hans Kone spiste eet Sted, og at Karlen og Pigerne og Folkene spiste et andet Sted og fik anden Mad. Jeg formoder, at den Udvikling adskillige Steder i Landet, heldigvis ikke alle Steder, er fortsat.

Naar ærede Medlemmer fra Venstre tager saa stærkt til Orde over for det ærede Medlem Hr. Levinsen, vil jeg tro, at det er, fordi det ikke er saadan dér, hvor de har deres Erfaringer fra, men adskillige Steder er den Udvikling desværre ført videre.

Der er ikke megen Mening i at tale om at leve i Familiens Skød, naar man ikke bor i Stuehuset, men bor i et Karlekammer, hvor der maaske ingen Varme er, hvor man daarligt sidder i Stue med Familien om Aftenen, hvor man slet ikke har det Fællesliv mere, som man burde have holdt fast ved, fordi det havde Værdi, ikke bare i een Henseende, men i mange Henseender. Hvor det er væk, maa man ogsaa ind paa et helt andet Forhold over for Medarbejderne, end

man har været inde paa, hvor det patriarkalske Forhold savnede virkeligt Grundlag. Det er, fordi det er borte, at saa mange Klager og berettigede Klager fremkommer.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Ølgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Ølgaard: Det er jo saadan noget af en Forhaandsdrøftelse, vi her foretager af et Spørgsmaal, som antagelig vil komme frem i Lovforslags Form længere hen paa Vinteren, men der er ingen, der maa undre sig over, at vi reagerer noget stærkt over for de næsten hadefulde Angreb, som det ærede Medlem Hr. Levinsen rettede mod det danske Landbrug og de danske Landbrugs Organisationer. Det ærede Medlem siger, at vi er 30 Aar efter de andre Erhverv her i Landet. Mange Steder er Kosten daarlig og Arbejdsforholdene daarlige og Arbejdstiden for lang o. s. v., o. s. v. Det er givet, at der kan opvises Eksempler paa den Slags, men jeg tror, at det, som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen sagde, er saadan, at det de Steder, hvor man byder dem saadanne daarlige Forhold, vil give sig Udslag deri, at de ganske simpelt ingen ordentlige Arbejdere kan faa.

Jeg kan med Hensyn til Boligspørgsmaalet pege paa, at vi inden for Landboforeningerne har arbejdet med Bygningskonkurrencer, hvor vi har krævet og anbefalet, at Medhjælperværelserne altid, saa vidt det var gør ligt, skulde placeres i Stuehusene, fordi vi ogsaa har Sans for den Side af Sagen. Forholdet er jo det, at de unge Medhjælpere i Landbruget for største Partens Vedkommende er vore egne Sønner og vore egne Døtre, og det, der interesserer os, er at faa dem gjort til dygtige Bønder og til dygtige Husmødre Og hvad er det, der sker netop i disse Dage? Der sker det, at vi i Flokkevis sender vore unge Medhjælpere til landbrugsfaglige Kursus om Eftermiddagen. Vi siger til dem: I skal gaa med til det. Vi stiller Tiden til Raadighed, for det er Vejen til Dygtiggørelse.

Jeg ser ikke rettere, end at det, som det ærede Medlem Hr. Levinsen ønsker, er at faa vore unge i Landbruget gjort til Fagforeningsmedlemmer. Det, vi ønsker at gøre dem til, er dygtige, interesserede unge Mennesker, og skal det ske, tror jeg, det er nødvendigt, at vi beholder det frie Arbejdsforhold og det frie Tillidsforhold mellem vore unge Arbejdere paa Landet, som vi hidindtil har haft. Tager man det væk, gør man dem til Fagforeningsmedlemmer,